

РЕШЕНИЕ

№ 2734

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **651** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от В. Е. Д., чрез адв. Р. П. против решение № 5292 от 17.11.2023г., постановено по нахд № 7903/2023 по описа на Софийски районен съд, 101-ви състав. С решението е отхвърлена жалбата на Д. против Заповед за задържането му № 3384зз-530/14.05.2022г., издадена от полицейски орган при 09 РУ – СДВР – Г. В. К., с която на основание чл.72, ал.1 от ЗМВР касаторът е задържан за срок до 24 часа.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Според касатора съдът неправилно е счел, че грешно изписаната дата на съставяне в заповедта не нарушава правото му на защита, както и че същата е издадена без да са установени данни за извършено престъпление. По същество от съда се иска отмяна на обжалваното решение и оспорената заповед за задържане. Претендират се разноси.

Ответникът - полицейски орган при 09 РУ – СДВР – Г. В. К., редовно призван, не се явява лично, представлява се от юрк. С., който оспорва касационната жалба и моли да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като взе предвид

наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отхвърли жалбата, съдът от правна страна е изложил подробни съображения, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма и при спазване на материалноправните и административнопроизводствените правила. Съдът е отхвърлил възражението, че с коригиране на вписаната дата е нарушено правото на защита на задържаното лице, предвид че на същата дата са връчени талон за изследване, АУАН и принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДВП като във връзка със задържането му е изготвен и протокол за обиск и разписка за върнатите вещи, с надлежно вписана същата дата.

Решението е валидно, допустимо и правилно, и следва да се остави в сила.

Не са налице сочените от касационния жалбоподател отменителни основания. Съдебният акт е постановен при материалноправните изисквания на приложимата нормативна уредба, а формираните правни изводи са обосновани и законосъобразни. Правилни са изводите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл.57 ЗМВР, съдържа задължителните реквизити по чл.74, ал.2 от ЗМВР и при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Задържането на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР за срок от 24 часа е принудителна административна мярка, за прилагането на която е необходимо да са налице достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило престъпление. В случая установената фактическа обстановка очертава достатъчно данни за съпричастност на В. Д. към посоченото в заповедта за задържане престъпление по „чл.343б от НК – управлява мпс след употреба на НВ“, което е основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, като не е необходимо тези данни да са пълни или категорично да уличават Д. в извършването на престъпление. Чрез описанието на фактически обстоятелства и цифровото обозначаване на престъпленията се установява, че лицето е задържано защото „има данни, че е извършило престъпление“, което основание кореспондира цифрово с чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Следователно е налице достатъчна яснота в основанията за неговото задържане.

Правилно съдът е извел и че поправката на датата по никакъв начин не е ограничила правото на защита на лицето, още повече че същата е достатъчно отличимо направена и своевременно, а от всички останали надлежно приобщени документи безспорно се извлича, че лицето е било задържано именно на 14.05.2022г.

За пълнота следва да се посочи, че наложената принудителна административна мярка не е създала по-големи ограничения на правата на лицето от предвидените в закона с оглед обезпечаване на работата на полицейските органи по разкриване и предотвратяване на престъпленията. Заповедта не противоречи и на целите на закона за защита на обществения интерес чрез незабавна намеса при наличните конкретни данни за извършено престъпление.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение като

правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5292 от 17.11.2023г., постановено по нахд № 7903/2023 по описа на Софийски районен съд, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.